

SÍPOS ZOLTÁN c. esperes, c. kanonok

Sípos Zoltán atya 1940. Március 3-án született Polgáron 4 gyermekes családban. Szeretettel, békességben éltek; egymásért aggódva, egymást féle szép családot alkottak. A szülők – Sípos Balázs kovácsmester és Vigh Mária – gyermekeiket szóval és példával hitre nevelték.

Zoltán kiskorától szerette Istent és a templomot. 2. osztályos korától kezdve örömmel, buzgón ministrált. A hűséges, buzgó fiút azonban Isten nagyobb, szentebb szolgálatra, papságra hívta, amire ő igent mondott.

Általános iskolai tanulmányait Polgáron, középiskolai tanulmányait Hajdúböszörményben végezte. 1958-ban kezdte meg tanulmányait az Egri Papnevelő Intézetben.

1963. Jún. 13-án szentelték pappá. Papi jelmondata a 26. zsoltárból való: *„Egyet kértem az Úrtól, csak egy a vágyam, hogy az Ő házában lakjam életem minden napján!”* Zoltán atya első szentmiséjét Polgáron tartotta 1963. Jún. 16-án.

1963-tól 1971-ig kápláni szolgálatot teljesített: Ózd-Sajóvárkonyban, Baktalórántházán, Vencsellőn, Edelényben és Jászberényben.

Plébánosként Dombrádon, Mályiban, Nyékládházán, Tiszafüreden, Jászberényben, Kálon és Felsőzsolcán szolgált, 2011-től Arlón végzi lelkipásztori munkáját.

Feladatait derűs szívvel, alázatosan végzi. Tudja, hogy ő csak küldött, s élete a Küldőjéről és a rábízottak szolgálatáról szól. Zoltán atya papi munkáját c. esperes és c. kanonok címekkel jutalmazta főpásztor.

A papi hivatásról mondja II. János Pál pápa, hogy az **„titok és ajándék”!**

A hivatás ajándék a papnak, hiszen a lelkipásztor a Mindenható Istent szolgálja és Krisztusnak, a Főpapnak munkáját folytatja ezen a földön! Ezt az ajándékot köszöni meg ma Zoltán atya 50 esztendővel szentelése után.

A papi hivatás ajándék a hívek számára is. A lelkipásztor, mint atya ott áll a rábízottak mellett bölcsőtől a koporsóig. Áld, tanít, vezet, táplál, szolgál! Köszönjük meg mi is Istennek, hogy meghívta és megőrizte Zoltán atyát. Köszönjük, hogy valóság számára jelmondata és annak folytatása: *„Egyet kértem az Úrtól, csak egy a vágyam, hogy az Ő házában lakjam életem minden napján! Hogy lássam az Úr édességét, és szemlélhessem szent templomát.”*

A jubileumot ünneplő, 50 éves lelkipásztort aranymisésnek hívjuk. Az arany az egyik legszebb, legdrágább nemesfém a világon. Ahogy az arany értékes, úgy értékes 50 év hűséges szolgálata!

Kedves Zoltán atya! Kérjük, hogy a Jó Pásztor bővelkedő áldása kísérje továbbra is lelkipásztori munkáját! Szűz Mária, a papok édesanyja, templomunk és egyházközségünk védőszentjének oltalma, szeretete kísérje egész életében!

Dénes Ferenc: A pap prédikációja önmagáról

Milyen legyen a lelkipásztor?
Ha kell, utolsó, első máskor.
Mint egy király, olyan előkelő,
S egyszerű, mint egy földművelő.
Oly hős, ki önmagát legyőzte,
Legyőzött, kit az Úr tört össze.
Kegyes és tiszta életű szent,
Bűnös, ki bűnbocsánatot nyert.

Ki úr önmaga fölött,
És szolga a kicsik között.
Nagy előtt ki nem hajt térdet,
De felemeli a gyöngéket.
Tanítvány mesterével szemben,
És tanító a gyülekezetben.
Koldus, ki könyörög a porba',
Követ, sok drága kincset szórva.

Erős, csatázó hadak élén.
Gyöngéd, betegnek ágya szélén.
Mélyen látó, mint egy öreg,
Bizalmas, mint egy kisgyermek.
Ki bár nagy cél felé repül,
Minden kicsinyt is megbecsül.

A szenvedést is jól ismerve
Öröme mindig kész a lelke.
Világos elme, tiszta ész,
Mit mond, azért helytállni kész.
Igaz békességnek szeretője,
Tétlen haragnak elüldözője,
Mozdíthatatlan minden jóban:
Ó, bár ilyen lennék valóban!